

**ACTA DE LA SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA DEL PLE DE L'AJUNTAMENT
D'IGUALADA DUTA A TERME EL DIA 24 DE MAIG DE 2016**

PRESIDENT:

Sr. Marc Castells i Berzosa, Alcalde de l'Ajuntament

REGIDORS ASSISTENTS:

MARIA ÀNGELS CHACÓN I FEIXAS
(Convergència i Unió)

CARME RIERA I MINGUET
(Convergència i Unió)

JORDI PONT I GASSÓ
(Convergència i Unió)

FERMÍ CAPDEVILA I NAVARRO
(Convergència i Unió)

ROSA MARIA PLASSA I SOLER
(Convergència i Unió)

MONTSERRAT DUCH I SOLE
(Convergència i Unió)

JORDI BATALLA I PREIXENS
(Convergència i Unió)

PERE CAMPS I OVIEDO
(Convergència i Unió)

PATRÍCIA ILLA I BORGE
(Convergència i Unió)

MARIBEL CUADRAS I NIETO
(Convergència i Unió)

JOSEP MARIA PALAU I ARNAU
(Esquerra Republicana de Catalunya)

CAROLINA TELECHEA I LOZANO
(Esquerra Republicana de Catalunya)

ENRIC CONILL I TORT
(Esquerra Republicana de Catalunya)

JORDI RIBA I COLOM
(Socialistes d'Igualada)

A Igualada, el 24 de maig de 2016 essent les 20:05 hores i sota la presidència del Sr. Marc Castells i Berzosa, es reuneixen en el Saló de Plens de l'Ajuntament d'Igualada els Regidors que al marge s'exposen en primera convocatòria, a fi de procedir a celebrar sessió extraordinària de l'Ajuntament assistits per mi, el secretari, que dóna fe de l'acte.

La sessió es celebra prèvia convocatòria a l'efecte, efectuada amb l'antelació reglamentària, donant-ne publicitat mitjançant fixació d'un exemplar de la convocatòria i ordre del dia en el tauler d'edictes d'aquesta Casa Consistorial.

Una vegada comprovat que hi ha el quòrum necessari, l'alcalde declara oberta i pública la sessió, i es procedeix a conèixer els següents assumptes inclosos a l'Ordre del Dia, la qual dació de compte, deliberació i acord adoptat s'expressen i constaten a continuació.

<p>XAVIER FIGUERES I CASANOVAS (Socialistes d'Igualada)</p> <p>IRENE GIL I TORROGLOSA (Socialistes d'Igualada)</p> <p>ALBERT MATEU I MARTÍNEZ (Candidatura d'Unitat Popular (CUP))</p> <p>EVA PEDRAZA I AGUILERA (Candidatura d'Unitat Popular (CUP))</p> <p>RUBEN DARIO CASTAÑÉ I CARMONA (Decidim Igualada)</p> <p>JOAN AGRAMUNT I SEUBA (Partit Popular de Catalunya)</p> <p>Secretari: Sr. SEBASTIÀ MEMBRADO GARCÍA</p> <p>Interventor acctal: Sr. JORDI TORMO I EDERRA</p>	
---	--

ORDRE DEL DIA

1.- DONAR COMPTE DE L'INFORME DE LA SÍNDICA MUNICIPAL DE GREUGES, CORRESPONENT A L'ANY 2015

Desenvolupament de la sessió

1. DONAR COMPTE DE L'INFORME DE LA SÍNDICA MUNICIPAL DE GREUGES, CORRESPONENT A L'ANY 2015

“Atès que l'article 102.1 del REGLAMENT ORGÀNIC MUNICIPAL DE L'AJUNTAMENT D'IGUALADA estableix que, anualment, el síndic de greuges ha de presentar al Ple municipal un informe de les seves actuacions durant l'any complet anterior, en el que han de fer constar:

- a) El nombre i la mena de les queixes formulades o dels expedients iniciats d'ofici.

- b) Les queixes rebutjades, les que es troben en tràmit i les ja investigades amb el resultat obtingut, i també les causes que hi van donar lloc.

D'altra banda, el síndic podrà formular en el seu informe els suggeriments que estimi adients.

Atès que la Síndica Municipal de Greuges ha redactat l'informe corresponent a l'any 2015.

Es dóna compte a l'Ajuntament Ple de l'informe esmentat.”

Es dóna compte a l'Ajuntament Ple de l'informe esmentat per la Síndica de Greuges, Sra. Rosa M. Sánchez i Fuentes.

INTERVENCIONS

El Sr. Alcalde pren la paraula per iniciar aquest Ple Extraordinari de manera, doncs, saben vostès, anual, la nostra Síndica rep comptes de la seva tasca, de la seva feina, que jo, des d'aquí, vull personalment, doncs, agrair, i vull agrair i saludar, especialment també, a les dues ex-Síndiques i, per tant, Síndiques de la Ciutat d'Igualada, la Sra. Pilar Colom i la Sra. Assumpta Sagristà que ens acompanyen avui aquí, moltes gràcies per fer companyia i per acompanyar a aquest acte, que té un punt de retre comptes, també, molt institucional i molt important, i per tant us ho agrairim molt la vostra presència aquí, moltíssimes gràcies per la feina que vàreu fer i per ara, estar aquí en solidaritat amb la vostra companya i també la glòria, la Síndica de Vilafranca que ens acompanya, també, ciutats veïnes, amigues i, en el futur, treballem en la mateixa vegueria, la vegueria del Penedès, ens veurem aviat molt plegats. Bé, si us sembla bé, doncs, començaríem aquest Ple Extraordinari de donar compte, sabem que és un Ple que no té cap punt en l'ordre del dia de votació, si no que és un Ple de donar compte, tal i com marca el ROM, el Reglament Orgànic Municipal, de donar compte de l'informe de la Síndica Municipal de Greuges corresponent a l'any 2015. Seguidament la Síndica exposarà el seu plantejament i demanarem als Grups que prenguin la paraula si s'escau. Sra. Síndica, té vostè la paraula.

Seguidament es presa la paraula per la Sra. Síndica.

“Il·lm. Sr. Alcalde, Regidores i Regidors, Síndiques emèrites, Síndica de Vilafranca del Penedès, Sr. Secretari, Senyores i Senyors,

Em presento davant de tots vostès i de tots els igualadins, per comentar la Memòria de les activitats que es van dur a terme l'any 2015, des de l'oficina de la Sindicatura.

És prou conegut que Igualada va incorporar la figura de la Síndica ja fa 15 anys i des d'aleshores, les tres Síndiques que hem tingut l'honor de representar la institució, hem anat fent camí en favor dels Drets Humans i de la justícia. Perquè el respecte cap a la dignitat de la persona és un dret que no pot ser vulnerat i, en aquest sentit, síndiques i síndics ens mantenim alerta per si cal protegir-lo.

Una Administració de qualitat i un bon govern es reconeixen pel seu tarannà democràtic, obert i transparent. Igualment, per la participació de la ciutadania en els afers econòmics, socials i culturals. I, molt especialment, m'atreviria a dir, quan els garants d'aquesta Administració vetllen constantment pel benestar de tots els veïns, sense distinció per qüestions de color, edat, sexe o opció sexual, llengua, religió, opinió política, origen nacional o social o nivell d'ingressos econòmics.

Sóc conscient que la perfecció és més difícil de mantenir que d'aconseguir, i d'altra banda, "perfecció" és un terme abstracte que implica un ideal absolut. Per això cap sistema pot fer més que aspirar-hi i, donades les moltíssimes vessants que una Administració ha de cobrir, la Sindicatura s'erigeix com a punt neuràlgic, que permet el contacte necessari entre aquesta i els diferents estaments a qui ha d'oferir servei. Sense Sindicatura, ni tan sols hi pot haver aspiració realista a perfecció.

Prefereixo, doncs, parlar d'excel·lència que també costa d'assolir, màxim en una societat que evoluciona constantment i que genera noves expectatives associades a l'economia, al món laboral, al canvi demogràfic... però el que és indiscutible és que la dita excel·lència ha de ser fixada com a objectiu primordial de l'Administració i, per tant, també d'aquest Ajuntament. Objectiu que ha de perseguir que la ciutadania gaudeixi de la protecció dels seus drets i que les persones més vulnerables no en quedin excloses. Així doncs, en aquesta 5a. Memòria que em correspon presentar, començaré per :

Serveis Socials i Habitatge:

Com a Síndica, malauradament, he hagut d'escoltar les dificultats d'algunes persones per poder mantenir un sostre, per poder fer-se càrrec de les despeses de la llar (llum, aigua, calefacció), per poder pagar tren o autobús necessari per a la cerca de feina, o per poder desplaçar-se en condicions de discapacitat. Tot i així, he comprovat que l'alimentació sempre ha estat coberta a través dels Serveis Socials d'aquest Ajuntament o bé per Càritas.

Els casos de les famílies que veuen perillar el seu habitatge sempre han estat els més punyents i m'obliguen a recordar l'art. XVI – Dret a l'Habitatge, de la Carta Europea de Salvaguarda dels Drets Humans a la Ciutat, que diu:

1. Tots els ciutadans i ciutadanes tenen dret a un habitatge digne, segur i salubre.
2. Les autoritats municipals vetllen per l'existència d'una oferta adient d'habitatge i d'equipaments de barri per a tots els ciutadans i ciutadanes, sense distinció deguda al nivell d'ingressos. Aquests equipaments han de disposar d'estructures d'acolliment per als "sense sostre", que puguin garantir la seva seguretat i dignitat, com també estructures per a les dones víctimes de violència, etc...

També en la Constitució Espanyola hi consta aquest dret de totes les persones. Però tot i l'esforç que es fa des de Serveis Socials i des de Càritas, i de l'actuació impecable des d'Habitatge, comprovo que les normes no sempre són justes i presenten mancances que perjudiquen sempre els més febles. Un exemple: no es pot llogar un pis de tipus social a una família que té ingressos zero (sense renda mínima, sense feina, amb un membre de la família molt malalt, amb dos fills petits en edat de llar d'infants i d'escola d'infantil...) simplement per això, perquè sense ingressos no es pot garantir el cobrament del lloguer. I l'ajut al lloguer? Doncs bé, si no ho entès malament, per poder donar l'ajuda al lloguer cal estar al dia del pagament, o sigui que aquelles famílies que no han pogut pagar els darrers mesos, no poden gaudir d'aquesta empara.

Sempre he defensat que les lleis es fan per a ser respectades, però també he defensat que les lleis han de canviar quan no són eficaces o no s'ajusten als problemes reals. En aquest sentit es demostra la fredor de l'Administració, que en el seu afany de no caure en subjectivismes, aplica les lleis estrictament sense tenir en compte la situació individual de les persones que les pateixen. Resumint, la part humanitària no sempre es contempla perquè la normativa no ho permet.

Per sort, des dels nostres Serveis Socials s'ha aconseguit que cap família, fins ara, hagi de dormir una sola nit al ras, però la inseguretat que per culpa d'aquestes disposicions pateixen fins a l'últim moment algunes persones, de ben segur que cap de nosaltres la voldria experimentar.

D'exemples que considero força incomprensibles sobre lleis i normes en podria donar més, però una mostra em sembla prou rellevant.

He començat per aquest tema quan, com podran comprovar, el nivell de queixes, consultes o assessoraments han estat diversos i seguidament en faré un petit repàs. Però, repeteixo, l'inici se'l mereixia una qüestió que està com a segona necessitat en la llista de prioritats humanes: la primera, l'alimentació, i

coberta aquesta, un sostre, un habitatge que cobreixi les necessitats personals o familiars. I en aquest sentit considero que hi queda molta feina a fer.

Ensenyament:

Continuant amb qüestions familiars, sense comparar-ho amb els casos indicats anteriorment, sí que haig de referir-me a un tema que ha sorgit en l'escolarització de nens i nenes que acabaven l'etapa de Primària. Des de la Comissió d'escolarització sempre s'havia defensat la unitat familiar quant a no separar germans en el procés de matriculació. Doncs bé, aquest curs 2015-2016 s'han donat unes circumstàncies especials i desafortunades. Molts germans que ja tenien el germà gran escolaritzat en un Institut fent l'ESO, s'han trobat sense places per manca de capacitat del centre triat i per un canvi en les disposicions de preinscripció i matrícula.

Lamentablement no es va poder donar solució a les reclamacions de les famílies ni tampoc a la meua pròpia reclamació, i aquests germans han quedat separats amb les consegüents molèsties per als seus pares, el disgust de no poder oferir la mateixa educació als seus fills i la descoordinació horària que comporta a les llars.

És d'esperar que la meua recomanació, així com l'experiència de la pròpia Delegació Territorial d'Ensenyament, de la Comissió d'Escolarització, i amb l'ajut de la Regidoria d'aquest Ajuntament, impedeixin que es tornin a repetir casos similars. Tinguin en compte que a la Sindicatura hi han arribat 7 reclamacions pel mateix tema, però sé que més famílies se'n van veure afectades.

Multes i actuacions policials:

En les Memòries anteriors exposava la meua opinió respecte de l'actuació de la Policia Local. Ara només voldria insistir en el que considero prioritari:

- La nostra Policia mereix el nostre màxim respecte perquè ens ha de protegir dels abusos de persones incíviques. Però també, al mateix temps, demanem a aquest col·lectiu que escolti les raons de persones que a vegades s'han vist involucrades en un incident que pot ser, o no, objecte d'infracció. En el cas que la persona sancionada no hi estigui d'acord i ho consideri una injustícia, sempre ha de lluitar amb la presumpció de veracitat de l'agent quan, amb tots els respectes, la veracitat pot estar de la banda contrària. Demanaria, doncs, una mica més de diàleg entre ciutadà i agent perquè escoltar ensenya, construeix i apropa postures.
- També voldria referir-me, sense que això impliqui cap contradicció, a les sancions que s'haurien de posar a molts desaprensus que aparquen

davant de guals, en parades d'autobús dificultant l'entrada i sortida dels usuaris d'aquest transport públic, d'aquells que aparquen en doble fila tancant el pas a altres vehicles, els qui utilitzen els llocs de càrrega i descàrrega indiscriminadament, etc. I últimament es veu una relaxació i una permissivitat potser massa àmplia. En aquest sentit, a part de la pròpia observació, he escoltat nombrosos comentaris d'igualadins afectats que han de patir les molèsties dels infractors.

- Demanar encaridament a la Policia Local que vigili els locals nocturns, terrasses, bars i discoteques, ja que a l'exterior d'aquests negocis es concentren gent per fumar, cridar, riure i beure, impossibilitant el descans dels veïns a les nits. La presència i vigilància contínua dels agents pot fer-hi molt per apaivagar aquests mals hàbits i evitar els excessos que vulneren el dret a la tranquil·litat dels ciutadans. Ara comença el bon temps i aquesta problemàtica es veurà incrementada com cada any. Caldrà, doncs, intentar que el dret al descans de les persones es mantingui, malgrat l'egoisme d'altri.
- I ja, per acabar amb aquest apartat, vull agrair a la nostra policia la seva tasca i esperonar-los a continuar vetllant per la seguretat ciutadana, amb tota la cura que sigui possible. Aquesta és la seva missió i en ells posem la nostra confiança.

Urbanisme:

Aquest Departament té una tasca molt àmplia per fer i reconec que és força difícil perquè necessita molts recursos econòmics (que no tots deuen entrar en els pressupostos anuals). Em refereixo als carrers de la ciutat. Molts d'ells estan en mal estat i demanen que s'asfaltin o es treguin els sots que, d'una banda són perillosos per a la conducció d'automòbils i motos, per als propis vianants, i no cal dir per a la bona salut dels vehicles (direcció, amortidors, rodes...). Els primers interessats, naturalment, són els veïns dels llocs que presenten molt desgast per l'ús. Aquests veïns voldrien gaudir d'un carrer net, tranquil i ben asfaltat i poder entrar i sortir dels seus guals, o bé aparcar al carrer, en òptimes condicions.

A més, el mal estat de voreres i asfaltat acaba provocant accidents que reverteixen en reclamacions patrimonials. El deteriorament, si no s'arranja, perjudica ciutadans i el propi Ajuntament.

Una de les queixes que en el seu moment vaig rebre, era sobre el mal estat del carrer del Repòs i, sortosament, ja s'està arranjant. També dels problemes que provoquen les inundacions en el carrer de les Guixeres quan plou molt, sobre el qual ja s'han fet diversos estudis i s'estan prenent mesures per solucionar l'evacuació ràpida de les aigües. Algun carrer principal del barri de Les Comes,

on hi han quedat cotxes aturats per l'acumulació de pluja... Però n'hi ha molts d'altres que, repeteixo, reclamen una intervenció municipal.

A la vegada, aprofito l'avinentesa per reivindicar la necessitat de pintures a l'asfalt que facin més evidents passos zebra conflictius que, malgrat estar assenyalats amb indicadors verticals o laterals, i amb canvi de material en el sòl, els cotxes no respecten prou. Per exemple, en la cruïlla c. d'Òdena, c. St. Josep, c. del Clos i c. de sant Pau, on hi ha una placeta per a vianants i per la qual hi han de passar alumnes d'una escola propera. Doncs bé, els pares tenen por de deixar anar sols els nens perquè en aquella zona hi corren perill. Recomano, una vegada més, una solució tan simple i econòmica com pintar al terra el pas d'escolars, o qualsevol altra pintura d'alerta que obligui els conductors a frenar la seva velocitat.

Tot i així, cal valorar molt positivament la preocupació d'aquest Ajuntament per posar materials diferents entre asfalt i zona de vianants, així com recomanar que es tingui cura de no posar pintures lliscants que propicien accidents en casos de pluja.

Afegir que el Departament i en concret el seu Regidor, escolta sempre les queixes i suggerències que m'arriben a través de la Sindicatura, intentant aportar solucions a curt o mig termini. Agraïxo la seva eficàcia i també la seva paciència per tantes i tantes entrevistes.

Indústries i activitats, Serveis Municipals i Sanitat:

Em permeto posar-ho en un mateix bloc perquè els tres departaments tenen molt a veure amb reclamacions freqüents dels igualadins: sorolls per aparells industrials o de locals d'oci, neteja dels carrers i problemes de rosegadors .

Sorolls:

Ja n'he parlat en el capítol de la policia, però aquí es refereix a l'emissió de sorolls en establiments industrials o comercials, i música en bars, cafeteries, bars musicals, discoteques, etc. El Departament d'Activitats i d'Indústria ha estat afectat per queixes sobre aquest tema, i val a dir que hi ha posat el màxim d'esforços i eficàcia per tal de garantir que els excessos registrats en els volums sonors, se solucionessin o acabessin en sancions dissuasives. En el cas d'establiments d'oci com els que acabem d'anomenar, la dificultat sempre és màxima, perquè alguns d'aquests locals, per atraure clients, es resisteixen a acatar les normes. Aquí és on hi ha d'entrar la col·laboració policial i treballar plegats per fer d'Igualada "una ciutat amable".

Neteja dels carrers: (O civisme per a no embrutar-los?)

Aquesta és una disjuntiva que se'ns planteja a Igualada, com també és pròpia d'altres poblacions. L'Ajuntament ha de vetllar per la higiene i la neteja adequada als carrers de la ciutat, i ha de preveure que els veïns trobin

papereres i contenidors suficients per abocar escombraries i tota mena de deixalles. Però això no exclou que l'educació ciutadana sigui prou madura per tenir cura de l'entorn urbà. Aquí es confon el dret que tenim de neteja pagada a través dels nostres impostos, amb malbaratar els recursos de què disposem. Sigui com sigui, el govern municipal té l'obligació última de vetllar aquesta qüestió.

Tot i així, a tall de reflexió sobre la problemàtica que he anat exposant sobre els sorolls dintre i fora dels locals d'oci, i de la brutícia al carrer, penso que la solució no passa només per mesures coercitives que desvien recursos inútils per part dels cossos policials. L'establiment de campanyes de conscienciació entre la ciutadania i l'autocontrol per part dels locals, podrien donar bons resultats, en una estratègia que, a més de ser sinèrgica, seria ampliable a altres qüestions relacionades amb l'incivisme.

Igualment, des de Serveis Municipals, cal aconseguir els recursos humans i econòmics necessaris per tal que avaries, estat dels equipaments públics, fonts, etc. no quedin endarrerits excessivament.

Sanitat: Hem tingut problema de rosegadors, suposadament a causa del temps de sequera de tot aquest passat hivern. En alguns casos, el problema ha arribat al Departament a través d'avisos veïnals, però curiosament, moltes persones desconeixen que quan es detecten aquests rosegadors en àrees de la ciutat ho han de comunicar ràpidament a l'Ajuntament. D'aquesta manera es pot revisar la zona, comprovar els embornals, iniciar accions de desratització, etc. La col·laboració ciutadana aquí és fonamental, i a part de la resposta que hi donin les autoritats, demanaria una campanya o una forma de fer saber als igualadins què poden fer en aquests casos.

Càrregues impositives:

Molts igualadins m'ho comenten pel carrer, però alguns s'han manifestat directament a l'oficina de la Sindicatura. En algunes famílies és un ofec el pagament de l'IBI, que és altíssim, els guals, les escombraries... i sempre l'explicació és molt similar: persones amb una renda baixa que van heretar un pis, ja vell i en males condicions, que s'hauria d'arreglar per tenir la cèdula d'habitabilitat i no tenen recursos per fer-ho. No es pot llogar ni vendre perquè ningú el vol. Però han de continuar pagant escombraries sense que ningú hi visqui, i evidentment, la càrrega de l'IBI que ha tingut un increment molt important. O bé, aquells que tenien un local de negoci, ja tancat, que tampoc ningú no vol llogar ni comprar... Tornem a estar en allò que la classe mitjana-baixa cada cop és més pobra i ha d'assumir més càrregues impositives. És veritat que hi ha sistemes d'ajornament, però aquests només endarrereixen el problema.

I ja, per anar acabant aquesta exposició, he de reconèixer i agrair el fet que de les recomanacions fetes en Memòries anteriors, moltes s'han tingut en compte i s'han posat en marxa mesures que han millorat el servei d'aquest Ajuntament.

Per exemple, campanyes de pedagogia i sensibilització (gossos, civisme...), seguiment acurat dels espais que generen sorolls, etc.

Altres, continuen pendents i fent-ne un petit recull em permeto reivindicar-les de nou:

- Terminis resposta a les peticions de la Síndica.- Si aquests terminis més o menys es van complint, he de dir que, en molts casos, obeeix més a la meva insistència i a les visites continuades a les persones responsables a qui se li ha demanat la informació o la solució, que no pas a una resposta que hauria de produir-se per la pròpia iniciativa del personal, en compliment al ROM de l'Ajuntament. En honor a la justícia, però, hi ha treballadors i responsables d'aquesta casa que responen amb molta diligència i amb el millor esperit de col·laboració.
- Tema Càrregues Impositives, ja comentat.
- Demores burocràtiques en resposta a les peticions dels ciutadans, que es continuen produint.
- Revisió de les tarifes del bus per a persones discapacitades o sense recursos, contemplant més la necessitat real i les circumstàncies personals, que la normativa.
- Tema habitatge social o d'emergència: prioritari.
- Expedients administratius més aclaridors: llenguatge massa tècnic.
- Que quan es notifiqui la denegació definitiva d'un recurs, hi consti, d'una manera visible, que aquest Ajuntament disposa de la figura de la Síndica Municipal de Greuges, i a la qual es poden dirigir de manera gratuïta.

En un altre ordre de coses, voldria felicitar el govern municipal per la tasca que s'està realitzant en favor de la transparència i del bon govern ja que Igualada s'ho mereix. Estic convençuda que aquest esperit de transparència afavorirà tothom, si la ciutadania constata que la casa de tots és un ens obert, clar i sense opacitats.

I afegir que la iniciativa d'aquest any 2016, de crear un òrgan Assessor del Bon Govern, ajudarà a complir aquest principi de transparència de què parlava al començament de la meva exposició.

Ara, per acabar, voldria donar les gràcies a aquest Ple Municipal per la seva dedicació a favor dels igualadins, i animar-lo a continuar en una tasca que plantegi solucions als problemes reals de la població, buscant el consens necessari entre les diferents forces polítiques aquí representades.

Gràcies també per la seva atenció cap a la figura de la Síndica, càrrec que tant m'honora representar.

Permetin-me expressar també l'agraïment a:

La Carme Vélez i la Irene Galiano que tan eficientment han col·laborat amb la Sindicatura.

A la premsa i mitjans de comunicació per facilitar-me espais de contacte amb la ciutadania. Al Miquel Àngel Lòpez, Cap de Gabinet de Premsa d'aquest Ajuntament, i al Xavier Dàvila amb qui comparteixo un espai quinzenal a la ràdio.

Al Fòrum de Síndics, Síndiques, Defensors i Defensores Locals de Catalunya pel seu inestimable ajut i suport.

A tot el personal, tècnics, Regidors, Coordinadora General, per la seva implicació en la millora de l'activitat municipal.

A l'Alcalde d'Igualada, Il·lm. Sr. Marc Castells, per atendre'm, escoltar-me, donar-me la seva opinió i facilitar la resolució de casos que afecten els nostres veïns.

I finalment, a qui realment em dec i per als qui treballo tan bé com puc: a tots els igualadins i igualadines que em tenen a la seva disposició. Moltes gràcies.”

El Sr. Castells demana als diferents portaveus que vulguin prendre la paraula...

Es presa la paraula pel Sr. Palau per agrair, sobretot la tasca feta per la Síndica Sra. Rosa Sánchez. Coneixem, des del Grup d'Esquerra i jo personalment des de fa molts anys a la persona que actualment desenvolupa aquesta responsabilitat, i realment, des del primer moment, l'ha desenvolupat amb molta dedicació, amb molt d'esforç, amb molt de capteniment perquè fos un òrgan independent que ha vetllar pel funcionament correcte de l'Administració, doncs realment es concretés en el dia a dia. I a més a més es nota els anys d'experiència, no, que una mica ja sistematitza molt tota la tasca i tot aquest seguiment general de tot el funcionament de l'Administració. La seva memòria, extensa, que demostra que hi ha molt treball, que hi ha molta gent que acut a l'òrgan, que hi confia, també posa de relleu, en gran part, les problemàtiques i les necessitats socials i ciutadanes i dels veïns que ens arriben a tots els Regidors, en general, doncs, han sortit temes ara del seu resum, de la seva exposició que en som plenament conscients de tot l'àmbit del dret a l'habitatge, de garantir aquest dret, de que tots els igualadins i igualadines tinguin una oferta adient d'habitatge, sense distinció del seu nivell d'ingressos, i molt interessants les recomanacions de canvis normatius que està fent perquè puguin funcionar millor les línies d'ajuts que ja existeixen. Les recomanacions en l'àmbit de l'incivisme i del trànsit incívic que es produeix a Igualada, que també segurament ens cal una certa millora en eficàcia, tot el tema del descans nocturn dels veïns, que també preocupa molt i que també ens arriben moltes

peticions, també, en aquest sentit de millora, el manteniment dels espais públics, en general, els carrers, les places, aquí hi ha recorregut i necessitat de millora, entenem que tot el Consistori n'és conscient i que hi anirà treballant, però va molt bé que, des de l'òrgan de la Sindicatura de Greuges, es reforci aquesta recomanació i també s'hi recullin aquestes necessitats de millora de la ciutadania. El tema de la neteja, també ha estat esmentat... en resum, el tema dels impostos, sobretot de determinats col·lectius igualadins estan, classes mitjanes i baixes, suportant una pressió impositiva que hauríem de mirar d'alleugerir durant els propers anys per a fer una fiscalitat més justa en el conjunt de la ciutat d'Igualada. Nosaltres confiem molt en la figura de la Síndica, concretament en la figura de la Sra. Rosa Sánchez, perquè la coneixem, perquè sabem que és insistent, quan demana informació, quan demana solucions, demana coses concretes, no es perd en els procediments, i, a més a més, va a veure a cada Regidor, a cada funcionari tantes vegades com calgui fins que la resposta hi és, i per tant, tota petició té resposta, la té en un temps relativament curt, i per tant, felicitar-la per la tasca que està fent i animar-la a continuar així durant els propers anys.

Es presa la paraula pel Sr. Riba per, en primer lloc, agrair a la Sra. Rosa Sánchez la dedicació que per cinquè any ha tingut en aquesta ciutat, a l'Ajuntament, i en definitiva a la ciutat, en el desenvolupament de les funcions que realitza com a Síndica Municipal de Greuges, és una tasca important, precedida per altres dues Síndiques, avui presents, que fa quinze anys que la ciutat es va dotar d'aquesta figura amb l'objectiu d'afegir un element més, una vàlua més en els mecanismes de defensa, de garantia de la ciutadania. La Sindicatura és l'encarregat de garantir els drets dels ciutadans davant dels abusos que es puguin produir per part dels poders públics, amb independència dels mateixos i que no resolen o no queden resolts pels propis mecanismes ordinaris de l'Administració. A més a més, i crec que és un dels elements més rellevants que es posen de manifest en la memòria que acaba de presentar, és un moment, un mecanisme, a través del qual es posa de manifest, es posa de relleu, les principals problemàtiques que la societat igualadina presenta, és un mirall en el qual podem veure quines són les principals problemàtiques que es presenten, que la gent viu de forma personal, i que recorren a aquest servei, a aquesta sindicatura per tal de fer ús d'aquest mecanisme reforçat d'assistència. Crec que en aquest sentit, els problemes d'habitatge calen i requereixen tot l'esforç, tota l'atenció, com bé es posa de manifest en la seva intervenció i en el propi informe, la pròpia memòria, una assignatura pendent, sempre pendent, però no per això requereix o deixa de requerir tota l'atenció com són tots els elements que fan referència a la convivència i al civisme, en el seu ampli ventall, des de les multes de trànsit fins als de la convivència, sorolls, etc., etc., un element, insisteixo, difícil de resoldre, però que precisament això no ha de fer-nos defallir sinó que ha de fer que tots plegats fem un esforç redoblat per intentar buscar mecanismes, buscar solucions que tendeixin a facilitar un dels elements que sovint complica més la relació entre la ciutadania. I no podem deixar, tampoc, de copsar la preocupació que hi ha en la ciutadania pels

elements que fan referència a la fiscalitat, i és un element, també, que hem vist en diferents presentacions de la memòria, i és un element que, també, els Grups Municipals, crec que hem d'interioritzar i hem de reflexionar a l'entorn dels mateixos. Moltes gràcies de nou, per la seva feina, en la presentació d'aquesta memòria, per la feina que ha fet al llarg d'aquests 5 anys, per la defensa, a ultrança que vostè està fent de la institució de la Sindicatura, una institució important per a la ciutat, i, en aquest sentit, doncs, felicitar-la i agrair-li la seva tasca una vegada més.

Es presa la paraula pel Sr. Mateu per dir que bé, en nom de la Cup, nosaltres és el primer any, diguem-ne que estem aquí, i per tant, doncs, diguem-ne que només hem pogut coincidir aquest darrer any, amb la Sra. Rosa Sánchez, com a Síndica Municipal, en motiu, també, de ser el nostre primer any, sí que, diguem-ne hem tingut ocasió de reunir-nos, també, doncs per a conèixer una mica millor i més a fons, doncs, quins són els funcionaments i les problemàtiques més quotidianes amb les que s'ha anat trobant, diguem-ne, sí més no, en aquests temps de més cap aquí. No ens reiterarem en l'objectiu, diguem-ne, conegut per tots de defensa dels drets de la ciutadania en relació amb les actuacions de l'Ajuntament, també figura en el ROM, també, una funció de supervisió, també, de l'actuació municipal, també de formulació de determinades advertències que, després, malgrat no tenir un caràcter, diguem-ne, vinculant, sí que es consideren d'assessorament, i bé, pensem que és una tasca molt noble la del servei a la ciutadania sempre en defensa, doncs, d'aquests drets que, potser sovint, no formen part, en alguns casos, dels grans debats polítics, si és que tenim grans debats polítics, però que moltes vegades són el què toquen de manera més quotidiana a la gent. En tot el recull que aquí hi ha, diguem-ne, que molts d'ells sí que són coses que també la gent ens comenta, compartim en gran mesura, moltes de les recomanacions que aquí es fan, especialment aquelles adreçades, també, doncs a mirar de fer front d'una manera més decidida per part de l'Ajuntament i també amb els recursos de què es disposa a les qüestions de l'emergència social que es viu en aquesta ciutat, això ja entraria en el pla de la política de cada grup, nosaltres pensem que sí que hi ha aquests recursos i fóra bo que s'incrementessin, i en general, més enllà de felicitar i agrair aquesta tasca, que al final, diguem-ne, que compta amb un component majoritàriament voluntarista, diguem-ne, amb la funció, diguem-ne, que és la seva gratificació personal la què la porta a desenvolupar aquesta tasca, també voldríem posar de relleu que fóra bo, donat que ara es compliran aquests cinc anys, també de cara a la tardor, haurem d'encarar, també, no sé si la renovació o no, no sé com quedarà, quin serà el candidat o candidata a ocupar aquest lloc, però sí que pensem que hi ha algunes coses que fóra bo, també, que tinguéssim en compte i que res tenen a veure amb la tasca que la Sra. Sánchez pot haver desenvolupat en aquest temps, si no que per potenciar una figura com és la Sindicatura, que nosaltres creiem molt important, pensem que es podria fer. Quan nosaltres vam parlar o quan ens vam reunir, se'ns va explicar una mica quina eren les condicions per les quals havia de prestar aquest servei, que era ben bé d'un matí, diguem-ne, de 10 a

12, evidentment creiem que això és una mica curt, malgrat que la Sra. Sánchez, diguem-ne, s'esplaia molt més i dedica moltes més hores, però l'Ajuntament no posa tampoc, diguem-ne, els mecanismes suficients, pensem, com per potenciar, dignament, com hauria de ser una figura que nosaltres considerem cabdal en la defensa dels drets i, també, de fiscalització, si és pogués, de la tasca de l'Ajuntament. Es a dir, donen el recull de tasques, diguem-ne, de queixes o d'actuacions que es recullen en aquesta memòria que també hi figura una actuació d'ofici, també perquè entenem que, clar, més de 100 persones que han acudit a aquest servei en aquest any, tampoc no deixen molt lloc a que, des de la Sindicatura es pugui, diguem-ne, això, per iniciativa pròpia, doncs, agafar i tocar determinats temes o supervisar determinats temes que nosaltres pensem que sí que fóra desitjable però que, per a poder-ho fer, hi ha d'haver d'una voluntat per part de Govern de dotar millor aquesta figura de l'Ordenament Jurídic de la Casa, i també el fet, doncs, de mantenir amb una major continuïtat, que també, doncs, deixaria entreveure que és una aposta realment creïble la que es fa per aquest òrgan que és la Sindicatura, doncs el fet que, la persona que l'acompanya en ella, en aquesta tasca, en aquest cas, la persona tècnica que està al seu costat fent les funcions de secretaria, només hi treballa 3 dels 5 dies de la setmana, no hi treballa, diguem-ne, els cinc dies i que, diguem-ne, ha canviat molt en aquests darrers 5 anys, cosa que no facilita aquesta continuïtat. Més enllà d'això, que són apunts, doncs que tampoc no els plantejem ara mateix amb acritud, sinó que pensem que seria bo tenir-los en compte de cara al futur, doncs res, agrair-li a la Sra. Sánchez aquest treball desinteressat per a la ciutat i res més.

Es presa la paraula pel Sr. Castañé per dir que, des de l'Assemblea de Decidim volem agrair la bona feina de la Síndica Sra. Rosa M. Sánchez, estem molt agraïts per la tasca que fa, amb aquesta tasca tenim una millor imatge de l'estat de la ciutat, de com es troba la ciutadania i, també, del servei que fa l'Ajuntament als veïns i veïnes. Només amb la seva intervenció i amb alguna de les pàgines de la memòria que ens presenta avui hi ha molta feina per fer i moltes recomanacions d'un alt valor, i que l'Ajuntament, el Govern en concret, n'hauria de prendre bona nota. Igual que ara tenim molts semàfors econòmics en verd, que sempre l'Alcalde sempre els comenta, i jo sempre li dic que els semàfors socials també els hem de posar en verd, i la tasca de la Síndica posa de manifest aquesta necessitat també. També dir, unir-nos al què comentaven els companys de la Cup, de que s'ha de potenciar la seva funció, fer-la visible a tots els veïns i veïnes i que puguin accedir-hi i accedir a les possibilitats que ofereix. Simplement, per no allargar-me, reiterar el nostre agraïment i felicitats per la feina ben feta.

Es presa la paraula pel Sr. Agramunt per dir que desitjo intervenir, com és lògic i normal i més amb els anys que fa que passem i estem aquí presents per a valorar la memòria de la Síndica Municipal de Greuges any rere any. En tot

cas, bé, una mica analitzant, com no pot ser d'altra manera, aquesta memòria de l'exercici de l'any 2015, doncs podem arribar a la conclusió que al 2010 hi va haver 97 actuacions; al 2011, 80; al 2012, 98; al 2013, 87; al 2014, 107. Evidentment hi veiem alguna diferenciació entre el què salta a la primera opció, en tot cas, ho dic per entrar, aprofundir una mica la memòria que ens presenta i ens porta avui a donar compte en el sí d'aquest Ple, ho dic per no fer un discurs tant genèric, sinó per entrar una mica a la concreció, doncs podem veure i observar que baixen les consultes, de 36 a 17 respecte a l'any anterior, pugen les queixes, de 68 a 92, això pot tenir una doble lectura, no?, per una banda, o que el conjunt de la ciutadania està millor informada, per la qual cosa, consultes, assessoraments i informació baixen, reitero, de 36 a 17, la qual cosa és un símptoma positiu de que el conjunt de la ciutadania estigui més o millor informada, així vull entendre la vessant positiva d'aquesta lectura, i que, en tot cas, ja es dirigeixen més a la Sra. Sánchez, en aquest cas, com a Síndica Municipal de Greuges, en el sentit de fer avinent el nombre, la queixa a nivell personal, particular, de cara respecte l'Administració més propera que, en aquest cas és l'Ajuntament de la ciutat d'Igualada. L'any passat també vàrem demanar, i així es va fer constar, és a dir, analitzant de les 46 queixes resoltes, vàrem demanar, des del Grup Municipal Popular, si podia quedar, de manera més clara, més definida, més transparent, ara que està tant de moda tot el tema de la transparència, com ha de ser, i si pogués quedar més definida, doncs, les que quedaven realment resoltes, sí que és difícil, però em sembla que ho vàrem comentar, en aquest sentit aquí en aquest mateix Saló de Sessions, i sé i em consta la seva bona tasca en el sentit de que es preocupa o es preocupava en anar preguntant, quan depenia d'altres Administracions o d'altres Entitats, si realment s'havia donat compliment a aquesta queixa que ja consta com a resolta, però que realment, a vegades, teníem dubtes que pogués acabar com a resolta. Sé que es va agafar aquest compromís, sé que vostè hi ha anat incidint, però sí que hem trobat a faltar en la memòria aquest apartat que, amb l'acta de l'any passat, precisament, deia que es comprometien a fer constar en l'exercici del 2015 i li faig aquest petit comentari per tal de que en l'exercici 2016, bé, és de bon llegir i veure que realment es confirmen les queixes resoltes, reitero que em consta que vostè ho ha anat treballant, però ens agradaria veure-ho plasmat en la memòria, és aquest petit prec que aprofito per fer-li avui, ara i aquí. Amb les dues resoltes, de queixes, ens sorprèn una de peculiar, que en tot cas, sincerament, no me n'he recordat de preguntar-li fins i tot al Sr. Pont, en Comissió de Territori aquest migdia, ens sorprenia una d'un gual que no es pot eliminar, donat la ubicació física, i en fi, això ens ha sorprès perquè normalment per eliminar un gual es fa posar algun tipus de barrera, que és el què es demana des d'aquest Ajuntament i el ciutadà, lògicament, pot portar a terme l'eliminació de manera correcte d'un gual, i el què sí que ens genera més preocupació és que de les 8 queixes no resoltes, una és la que acabo d'esmentar i 7, que són els expedient 51,53,54,55,56,57 i 58 són les queixes per a la no assignació a centre escolar diferents al dels germans o d'un germà, en tot cas, sí que instem al Govern Municipal i a la Sra. Illa en concret, que em sembla que en el Ple Ordinari passa el seu nomenament a la Comissió de Garanties Educatives doncs, per tal de seguir incidint en aquest tema perquè de les 8 queixes no resoltes, 7 són d'aquest

Departament d'Educació per tal de no poder oferir plaça d'assignació de centre escolar diferent al seu germà, volia fer aquest incís per entrar, reitero, a valorar la memòria, que és, en definitiva el què estem aquí. En quant a les altres dinàmiques, bé, es reitera el què any rere any, doncs, bàsicament les queixes en l'àmbit temàtic, moltes, Urbanisme, Serveis Socials, Serveis Municipals, Ensenyament, com acabo d'esmentar, Indústries, Activitats i Mobilitat. Nosaltres sí que voldríem recalcar que, evidentment, el bon paper, bàsic i fonamental que porta a terme la Sindicatura Municipal de Greuges, és, bàsicament, i aquí sí que hem fet costat al Govern amb les mesures pel civisme, s'ha de treballar pel civisme, per tal de que com més civisme és igual a menys problemàtiques, i això reflecteix, precisament, amb els seus informes que presenta de manera anual en aquest Consistori. Clar, també demanariem, no sé, clar, vostè parlava de l'àmbit de les dificultats econòmiques, financeres, socials que estan patint moltes famílies de la nostra ciutat i, evidentment, clar, amb tot el tema que el què fa referència als arbitris, als impostos, a les taxes, clar, nosaltres, des del Grup Municipal, ja sé que no és massa, no és massa..., però és clar, s'ha de dir tot, no, nosaltres ja vàrem comentar, reiteradament, en seu parlamentaria, aquí mateix, que no estàvem d'acord amb l'increment que el Govern Municipal portava a terme de l'Impost de Béns Immobles, no?, quan es preveu recaptar 485.000 € més respecte a l'any passat, és això el què entenem que ha d'ajudar o ajudaria al conjunt de les famílies a no tenir aquesta càrrega impositiva fiscalment parlant, quan no incrementem... I després, en tot cas, demanariem més interrelació, que segur que la tenen, eh!, però entenem que el Govern Municipal, sigui qui sigui, qui té la responsabilitat de Governar, entenem que ha de portar a terme polítiques pro actives, en el sentit de que quan hi ha aquestes polítiques pro actives pot haver més interrelació amb la Sindicatura Municipal de Greuges, precisament per buscar la salvetat de l'excepcionalitat, que vull arribar a dir? Vull arribar a dir que quan vostè, la senyora Síndica Municipal de Greuges troba casos concrets que se'ls hi podria ajudar amb més pròrrogues, amb un determinat tipus de pagament, quan les Ordenances d'aquest Ajuntament no ho contemplen, precisament quan es troba amb un col·lectiu important que demana o tenen el mateix problema en comú, és quan s'ha d'instar al Govern Municipal, arrel d'aquesta interrelació que li feia referència ara fa un momentet, per, precisament, buscar aquestes salvetats de l'excepcionalitat i poder procedir portar a terme el canvi, la subsanació o la modificació d'aquestes Ordenances Municipals per tal de fer possible donar sortida a aquestes inquietuds, suggeriments o problemàtiques que es troba vostè quan li venen a exposar determinats problemes, crec que fóra interessant, sincerament. I, en fi, pel demés, doncs bé, podríem entrar a més, però em sembla que queda clar el missatge principal, bàsic i fonamental que li volia transmetre és aquest, agrair la seva tasca, felicitar-la per la tasca que està duent a terme, en definitiva, la seva tasca fa que sigui sinònim de millorar la vida al conjunt dels igualadins, i li reitero la nostra felicitació des del Grup Municipal Popular a vostè i a les Síndiques Municipals de Greuges que l'han precedit en el seu càrrec també per la tasca que van portar a terme en el seu moment.

El Sr. Castells diu que, en nom del Govern, jo també vull manifestar, com ho han fet tots vostès, l'agraïment, ho he dit al començament, però ho vull reiterar, és una tasca poc agràida, aquesta, és una tasca sotmesa, també, a les dificultats que comporta el fet que tots els ciutadans i ciutadanes que es dirigeixen a la Síndica venen després d'un fracàs, que és el fracàs de no haver estat escoltats a nivell administratiu o no haver estat escoltades a nivell personal, a nivell tècnic, amb alguna discussió. La ciutat és molt gran, és molt diversa i passen moltes coses a una ciutat i, per tant, penso que és una tasca molt complexa, sobretot, i quan analitzes cas per cas les diferents peticions o les diferents queixes dels ciutadans veus que realment és d'una complexitat manifesta, realment la Síndica és com un alcalde que ha saber de tot una mica, i per tant, això passa i, en tot cas, jo si que li vull dir que hi ha tota la complicitat del Govern Municipal per tal que pugui desenvolupar la seva feina el més bé possible, en aquest sentit, jo, personalment, a l'inici del mandat, vaig demanar, amb la presència de la Síndica, tots els Regidors que formaven part del Govern, doncs la màxima complicitat per mirar de resoldre, perquè en el fons és això, hem de donar una via d'escapatòria a aquella gent que creu que no ha estat escoltada, i la voluntat, ja meva personal, però també del Govern, és de mirar de trobar vies i ponts de diàleg amb la ciutadania. Aquest és l'objectiu principal i prioritari, els hi demano als Regidors i Regidores que continuïn fent-ho així, aquesta és la nostra voluntat, tenim molt per millorar, això és cert, a la ciutat hi passen moltes coses i, per tant, segurament no es pot arribar a tot, però mica en mica sí que anem resolent temes, ens comentava un tema, en particular, que era d'aquests germans que no havien pogut anar a l'escola, ara això sembla que s'ha resolt, de fet ara hi ha més punts pels germans que van a la mateixa escola, això s'ha resolt, també, és una competència que no és municipal, vostès ho saben prou bé, però que a través de la insistència de la Regidora i també a través de la tasca, també, de la Síndica hem pogut fer veure que això era molt important, i per tant, visualitzem unes problemàtiques que ens han d'ajudar a resoldre. Per tant, aquesta és la primera cosa important que volia dir, la segona és que, i abusant de la seva generositat i fent un excés de la confiança que li tinc, li he demanat a la Síndica, atès que és cert, com deia el Sr. Mateu que acaba el seu mandat aquest any, li he demanat, i atès que el ROM ho contempla, la pròrroga per un any de la seva tasca, per tant, els hi vull dir, públicament, que li he demanat, espero que em digui que sí, ho faig aquí perquè no em pugui dir que no, que ens digui que sí i per tant, que continuï un any més fent la tasca de Síndica, per què? Perquè la nostra percepció i el nostre capteniment és el que s'està fent una bona feina, que per a nosaltres no és tampoc una feina còmoda perquè amb la Síndica tenim les nostres discrepàncies, també, i també hi ha, com ha de ser, lògicament, uns punts de confrontació dintre d'un marc de diàleg, lògicament, molt noble i molt actiu, però sí que és cert que li demano i vull que així sigui, consti en acta, l'agraïment per la feina que fa i demanar-li, doncs, que, atès que el ROM ho contempla, doncs, que ens vulgui seguir fiscalitzant, des de l'àmbit més ciutadà, més de l'àmbit reglamentat, també, des del ROM, el Reglament Orgànic Municipal, i per tant, des d'aquesta figura que té un gran respecte, pel què veig, no tan sols institucional sinó també ciutadà, que ens ajudi, doncs, a

tirar endavant la Sindicatura un any més. Molt bé, no li dic que ens ho digui ara, en tot cas, si els hi sembla, com que és només donar compte i no hi ha cap votació en aquest Ple, donaríem aquest Ple per acabat.

Els membres assistents es donen per assabentats.

I no havent-t'hi més assumptes a tractar quan són les 20:59 hores del dia 24 de maig de 2016 l'Alcalde aixeca la sessió de la qual s'estén aquesta acta que signen l'Alcalde i el Secretari,

El Secretari

L'Alcalde